Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed monthly academic research journal
ISSN: 3049-0723 (Online)
3107-7781 (Print)

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 (2024-) Multidisciplinary
: https://doi.org/10.63300/tm12042026

Vol. 12 No. 04 (2026): September 2026, **p128-140** | Available online at: www.tamilmanam.in

Original Research Paper – Peer reviewed ✓

விலங்கியல் சித்திரிப்பில் சங்கப் புலவர்களின் நுண்ணோக்கு

The Insights of Sangam Poets in Zoological Portrayal

முனைவர் பா.ஷியாமளாதேவி,

உதவிப்பேராசிரியர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, குனியமுத்தூர் – 641008,

Dr.B.Shyamaladevi*,
Assistant professor, Tamil Department, Sri krishna arts and science College,
Kuniamuthur, Coimbatore - 641008
Email: shyamala1685@gmail.com.

Article history
Received: 20-08-2026
Revised: 30-08-2026
Accepted: **29-08-2026**
Published on: 01-09-2026

*Corresponding Author
Email:
shyamala1685@gmail.com

Abstract

Sangam literature is a rich document that illustrates the natural observation skills of ancient Tamils and their close relationship with the animal kingdom. Focusing on descriptions of animals such as the elephant, deer, wild boar, monkey, and tiger featured in Sangam poems, this article examines how their physical structure, diet, family attachment, and conflicts with enemies were meticulously observed by poets and recorded in poetic language. Poetic conventions—such as comparing an elephant's tusk to the crescent moon and screw-pine bud, a wild boar's head to a mortar, and a monkey's infant to a human child—are taken as examples for analysis. The knowledge of animal classification provided in Tolkāppiyam's Marapiyal is also comparatively analyzed in this paper. The ultimate conclusion of this article is that the intellectual dimension of natural observation, combined with the artistic dimension of connecting it to human emotions, together form the zoology of Sangam literature. It presents this as a rich dataset of the ancient Tamils' living knowledge and linguistic wealth, useful for contemporary ecological and cultural studies.

Keywords: *Sangam Literature; Zoology; Natural Observation; Poetics (Similes); Tolkāppiyam; Ecological Reading.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

சுருக்கம் (Abstract)

சங்க இலக்கியம் பழந்தமிழரின் இயற்கை அவதானிப்புத் திறனையும் விலங்குலகத்தோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த நெருங்கிய உறவையும் விளக்கும் வளமிக்க ஆவணமாகும். இக்கட்டுரை சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெறும் யானை, மான், காட்டுப் பன்றி, குரங்கு, புலி முதலிய விலங்குகள் தொடர்பான செய்திகளை மையமாகக் கொண்டு, அவற்றின் உடலமைப்பு, உணவுமுறை, குடும்பப் பற்று, எதிரிகளுடனான மோதல் ஆகியவை புலவர்களால் எவ்வாறு நுணுக்கமாகக் கவனிக்கப்பட்டு கவிதை மொழியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராய்கிறது. யானையின் மருப்பு பிறைநிலவோடும் தாழை அரும்போடும், காட்டுப் பன்றியின் தலை உரலோடும், குரங்கின் குட்டி மனிதக் குழந்தையோடும் ஒப்பிடப்படும் உவமை மரபுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பிய மரபியல் வழங்கும் விலங்கு வகைப்பாட்டு அறிவும் இக்கட்டுரையில் ஒப்பிட்டு நோக்கப்படுகிறது. இயற்கை அவதானிப்பு எனும் அறிவுப் பரிமாணமும், அதை மனித உணர்வுகளோடு இணைக்கும் கலைப் பரிமாணமும் இணைந்தே சங்க இலக்கிய விலங்கியலை உருவாக்குகின்றன என்பது இக்கட்டுரையின் முடிவான கருத்தாகும். இது பழந்தமிழரின் வாழ்வியல் அறிவையும் மொழிச் செல்வத்தையும் இன்றைய சூழலியல் மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படும் வளமான தரவுத் தளமாகவும் முன்வைக்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம்; விலங்கியல்; இயற்கை அவதானிப்பு; உவமையியல்; தொல்காப்பியம்; சூழலியல் வாசிப்பு.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் பழந்தமிழரின் வாழ்க்கை முறையையும் இயற்கைச் சூழலோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த நெருங்கிய உறவையும் பதிவு செய்துள்ள பெரும் இலக்கியக் களஞ்சியமாகும். மனிதர்களைப் பற்றிய செய்திகள் மட்டுமன்றி, அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த மலை, காடு, ஆறு, மரம், செடி, பறவை, விலங்கு ஆகிய இயற்கைக் கூறுகளும் சங்கப் பாடல்களில் உயிர்ப்புடன் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக விலங்குகள் வெறும் காட்சிப் பொருள்களாக அல்லாமல், அவற்றின் உடலமைப்பு, உணவுமுறை, நடத்தை, அச்சம், வலிமை, குடும்பப் பற்று, வாழிடச் சூழல் போன்ற பல்வேறு பண்புகளுடன் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பிய மரபியலில் விலங்குகளின் ஆண்பாற் பெயர், பெண்பாற் பெயர், இளமைப்பெயர் போன்றவை தனித்தனியாகக் கூறப்படுவது பழந்தமிழரின் உயிரின அறிவை வெளிப்படுத்துகிறது. வழங்கப்பட்ட மூல ஆவணத்திலும் சங்க

| Copyright © Author(s)

இலக்கியத்தில் நாய், கழுதை, பூனை, கரடி, மான், குரங்கு, யானை, புலி, குதிரை, எருமை, பன்றி போன்ற பல விலங்குகள் பற்றிய விரிவான செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தின் அகப்பொருள்/புறப்பொருள் மரபில் நிலம் ஐந்தாகப் பிரிக்கப்பட்டு (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை), ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் உரிய மரம், பறவை, விலங்கு ஆகியன 'கருப்பொருள்' எனும் அடிப்படையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் விலங்குகள் தனித்த உயிரினங்களாக மட்டுமன்றி, ஒரு நிலப்பகுதியின் இயற்கைச் சூழலையும் அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்வியலையும் குறிக்கும் குறியீடுகளாகவும் செயல்படுகின்றன. இவ்வகைப்பாடு, பழந்தமிழர் இயற்கையை ஒரு தொகுப்பான அமைப்பாக (system) புரிந்துகொண்ட முறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இன்றைய நோக்கில் நோக்கும்போது, சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் இத்தகைய விலங்கு பதிவுகள் இலக்கிய அழகியலுக்கு மட்டுமல்லாமல், சூழலியல் வரலாறு (ecological history), பண்பாட்டு விலங்கியல் (cultural zoology) போன்ற இடைநூலியல் ஆய்வுத் துறைகளுக்கும் மதிப்புமிக்க தரவுகளை வழங்குகின்றன. இக்கட்டுரை இவ்விரு பரிமாணங்களையும் இணைத்து சங்கப் புலவர்களின் நுண்ணோக்கை விளக்க முற்படுகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

- சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் விலங்கு உவமைகளையும் உருவகங்களையும் அடையாளம் காணல்.
- பழந்தமிழரின் இயற்கை அவதானிப்புத் திறனை இலக்கியச் சான்றுகள் வழி மதிப்பீடு செய்தல்.
- விலங்குகளுக்கும் மனித வாழ்வியலுக்கும் இடையேயான தொடர்பை ஆராய்தல்.
- தொல்காப்பிய மரபியல் கூற்றுகளுடன் சங்கப் பாடல் பதிவுகளை ஒப்பிட்டு நோக்குதல்.

ஆய்வுத் தரவும் முறையியலும்

இக்கட்டுரை புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, சிறுபாணாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சி ஆகிய சங்க இலக்கிய நூல்களில் இடம்பெறும் விலங்குச் செய்திகளை மூலத் தரவாகக் கொண்டு, விளக்கமுறை (descriptive) மற்றும் ஒப்பீட்டு (comparative) அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேற்கோள் காட்டப்படும் ஒவ்வொரு பாடல் வரியும் மூலப்

| Copyright © Author(s)

பிரதியிலிருந்து அப்படியே தரப்பட்டு, அதற்கான விளக்கம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. விலங்குகளைக் கவனித்த பழந்தமிழரின் அறிவு

சங்கப் புலவர்கள் இயற்கையை நுணுக்கமாகக் கவனித்துள்ளனர். ஒரு விலங்கின் உடலின் நிற வேறுபாடு, அதன் உறுப்புகளின் வடிவம், உணவுப் பழக்கம், எதிரிகளுடனான மோதல், குட்டிகளைப் பாதுகாத்தல் போன்ற செயல்பாடுகள் கவிதையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனால் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் விலங்கு செய்திகள் இலக்கிய அழகியலோடு மட்டுமல்லாமல், அக்கால மக்களின் இயற்கை அறிவுடனும் தொடர்புடையவை.

ஒரு விலங்கின் தனிச்சிறப்பைச் சுட்டுவதற்கு புலவர்கள் அதன் உருவத்தை நன்கு அறிந்த பிற இயற்கைப் பொருட்களோடு ஒப்பிட்டுள்ளனர். யானையின் மருப்பு நிலவின் பிறையோடும் தாழை அரும்போடும் ஒப்பிடப்படுவது இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

"நிலவு கோட்டு பல களிற்றோடு"

"பிறைமருள் வான்கோட்டு அண்ணல் யானை"

— புறநானூறு 359 ; அகநானூறு 115

யானையின் வெண்மையான, வளைந்த மருப்புகள் நிலவின் பிறையை ஒத்ததாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. இதன் மூலம் யானையின் உடலமைப்பை நேரடியாகக் கவனித்த புலவரின் காட்சிப்படுத்தும் திறன் வெளிப்படுகிறது.

தொல்காப்பியர் மரபியலில் விலங்குகளின் ஆண்பாற் பெயர், பெண்பாற் பெயர், இளமைப்பெயர் ஆகியவற்றைத் தனித்தனியே பட்டியலிட்டுள்ளார். இவ்வகைப் பகுப்பாய்வு, நவீன உயிரியலின் இனவகைப்பாட்டு (taxonomy) சிந்தனையை ஒத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் மூலம் சங்க கால புலவர்களும் இலக்கண ஆசிரியர்களும் இயற்கை உலகை ஒரு முறையான அறிவுத் தளமாகப் பார்த்த விதம் புலப்படுகிறது.

Tamilmanam

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.11

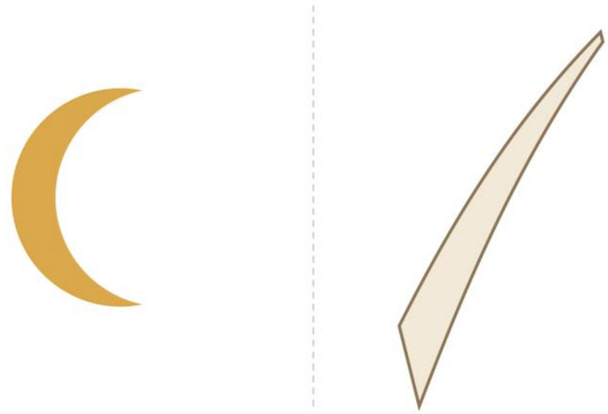

படம் 1: யானையின் மருப்பும் பிறைநிலவும் — சங்கப் புலவரின் உவமைநயம்

2. மானின் உடலமைப்பு — இயற்கை அவதானிப்பின் சான்று

சங்க இலக்கியத்தில் மான் பல்வேறு பெயர்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவற்றுள் இரலைமான் அழகும் நிற அமைப்பும் காரணமாகத் தனிச்சிறப்புடையதாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக அதன் உடலில் கருமையும் வெண்மையும் அமைந்திருக்கும் விதத்தைப் புலவர்கள் கவனித்துள்ளனர். ஆண் இரலைமானின் முதுகுப்புறம் கருமையாகவும் வயிற்றுப்புறம் வெண்மையாகவும் காணப்படுவதைப் பாடல் சுட்டுகிறது. இந்த நுணுக்கமான பதிவு, இயற்கை உயிரினங்களை நேரில் அவதானித்த அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

"இருங்கேழ் இரலை சேக்கும்பல் உயர்பதுக்கை"

— அகநானூறு 91

இங்கு 'இருங்கேழ்' என்பது அழகிய கருமையைச் சுட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இரலைமானின் நிறச்சிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்தச் சுட்டு, சங்கப் புலவர்களின் இயற்கை நோக்கை விளக்குகிறது.

3. காட்டுப் பன்றியின் தோற்றம் — உவமையில் வெளிப்படும் இயற்கை அவதானிப்பு

சங்க இலக்கியத்தில் காட்டுப் பன்றியின் உடலமைப்பைப் பதிவு செய்யும் போது, அதன் தலைப்பகுதிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. காட்டுப் பன்றியின் தலை கீழ்நோக்கிக் கவிந்தும், ஒரு பக்கம் அகன்றும் மறுபக்கம் குவிந்தும் சிறுத்தும் காணப்படுவதாகப் புலவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இத்தோற்றத்தை அக்கால மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தப்பட்ட

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.11

உரலுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் மூலம் காட்டுப் பன்றியின் தோற்றத்தை நுணுக்கமாகக் கவனித்ததோடு, தமக்குப் பரிச்சயமான பொருளின் வழியாக அதன் உருவத்தை வாசகர்களுக்குக் காட்சிப்படுத்திய புலவர்களின் உவமைத் திறனையும் அறிய முடிகிறது.

"சேணோன் அகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பின்

வீழ்முகக் கேழல் அட்ட பூசல்"

— மதுரைக்காஞ்சி, 294–295

இவ்வரிகளில் "வீழ்முகக் கேழல்" எனக் காட்டுப் பன்றியின் முகம் கீழ்நோக்கிக் கவிந்த தோற்றத்துடன் குறிப்பிடப்படுகிறது.

"புழற்றலைப் புகர்க்கலை உருட்டி உரற்றலைக்

கேழற் பன்றி வீழ வயல்"

— புறநானூறு, 152

இப்பாடல் வரிகளின் வழியாகக் காட்டுப் பன்றியின் தலை உரலைப் போன்ற வடிவத்தைக் கொண்டதாக புலவர் காட்சிப்படுத்துகிறார். உரலின் ஒரு பகுதி அகன்றும் மறுபகுதி குவிந்தும் சிறுத்தும் காணப்படுவது போல, காட்டுப் பன்றியின் தலை அமைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க உவமையாகும்.

4. குரங்கு — இயல்பும் உவமையும்

குரங்கு சங்க இலக்கியத்தில் மலை மற்றும் காட்டுச் சூழலோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. அதன் தோற்றம், இயக்கம், உணவுப் பழக்கம் போன்றவை பல்வேறு பாடல்களில் சுட்டப்படுகின்றன. குரங்கின் தலைமயிரை மனிதர்களின் தலைமயிரோடு ஒப்பிடும் உவமையும் சங்கப் பாடலில் இடம்பெறுகிறது. இது விலங்கின் இயல்பை மனித வாழ்வோடு இணைக்கும் கவிதைத் திறனை வெளிப்படுத்துகிறது.

"நோன்பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த

மகாஅர் அன்ன மந்தி"

— சிறுபாணாற்றுப்படை 56

உப்பு வணிகர்களின் வண்டிகளுடன் வந்த குரங்குக் குட்டிகள், சிறுமயிருடைய சிறுவர்களைப் போன்ற தோற்றம் கொண்டிருந்ததாக இப்பாடல் சுட்டுகிறது. மனிதக் குழந்தைகளுக்கும் குரங்குக் குட்டிகளுக்கும் இடையிலான தோற்ற ஒற்றுமையைப் பயன்படுத்தியுள்ள இந்த உவமை, புலவரின் கூரிய கவனிப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

5. யானையின் உணவுப் பழக்கமும் குடும்பப் பற்றும்

யானை சங்க இலக்கியத்தில் மிக விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட விலங்குகளில் ஒன்றாகும். அதன் உணவுப் பழக்கம், குறிப்பாக மூங்கில் முளையை விரும்பி உண்பது, பல பாடல்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதைவிடச் சிறப்பான செய்தியாக, குட்டியீன்ற பெண் யானையின் பசியைத் தீர்க்க ஆண் யானை முற்றாத மூங்கில் முளையைத் தரும் காட்சி அகநானூற்றில் இடம்பெறுகிறது. இது யானைகளின் குடும்பப் பாசத்தையும் பராமரிப்பு இயல்பையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியச் சான்றாக அமைகிறது.

"ஈன்றுநாள் உலந்த மென்னடை மடப்பிடி
கன்றுபசி களைஅய பைங்கண் யானை
முற்றா மூங்கில் முளைதரு பூட்டும்"

— அகநானூறு 85

குட்டியை ஈன்ற பெண் யானையின் பசியைத் தீர்க்க ஆண் யானை முற்றாத மூங்கில் முளையை வழங்குவதாக இப்பாடல் கூறுகிறது. விலங்குகளின் உணவுத் தேடலும் குடும்பப் பராமரிப்பும் ஒரே இயற்கைக் காட்சியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

6. யானை – புலி மோதல்: இயற்கையின் உயிர்வாழ்வுப் போராட்டம்

காட்டுயானையின் முக்கிய எதிரியாகப் புலி சங்க இலக்கியத்தில் சுட்டப்படுகிறது. புலி யானையைத் தாக்கும்போது, யானை தன் மருப்பினால் எதிர்த்துப் போராடும் காட்சி பாடல்களில் காணப்படுகிறது. சில பாடல்களில் புலியின் குருதி படிந்த யானையின் மருப்பு செங்காந்தள் மலர் அல்லது வாழைப்பூ போன்றவற்றோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. இத்தகைய காட்சிகள் இயற்கை உலகின் இரை–வேட்டையாடி உறவையும் உயிர்வாழ்வுக்கான போராட்டத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

"ஆடுகழை நரலும் அணங்குடைக் கவாஅன்

ஈருயிர்ப் பிணவின் வயவுப்பசி களைஇய

இருங்களி றட்ட பெருஞ்சின உழுவை

நாம நல்லராக் கதிர்பட உமிழ்ந்த

மேய்மணி விளக்கின் புலர ஈர்க்கும்"

— அகநானூறு 72

இந்தப் பாடலில் புலி–யானை மோதலின் தீவிரம் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. புலியின் தாக்குதலையும் யானையின் எதிர்ப்பையும் இணைத்து காட்டும் இந்தச் சித்திரம், இயற்கையின் உயிர்வாழ்வுப் போராட்டத்தை உணர்த்துகிறது. இந்நிகழ்வுக்கு இணையான மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு கீழே தனி வகுப்பாக (பகுதி 10) விளக்கப்படுகிறது.

7. யானையின் மருப்பு — இயற்கை உவமைகளின் செழுமை

யானையின் மருப்புகள் சங்கப் புலவர்களின் உவமை உலகில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. வெண்மையான, வளைந்த மருப்புகள் பிறைநிலவுடனும் தாழை அரும்புடனும் ஒப்பிடப்படுகின்றன. இதன் மூலம் ஒரே பொருளின் வடிவம், நிறம், வளைவு ஆகிய பல கூறுகளைப் புலவர்கள் ஒருங்கிணைத்துக் காட்டுகின்றனர்.

"தாழை பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன அரும்பு முதிர்பு"

— நற்றிணை 19

யானையின் வெண்மையான மருப்பைத் தாழை அரும்போடு ஒப்பிடுகிறது. விலங்கின் உடலமைப்பையும் தாவரத்தின் உருவத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கும் சங்கப் புலவரின் உவமைநயம் இங்கு வெளிப்படுகிறது.

8. விலங்குகளும் மனித வாழ்வியலும்

சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள் மனித வாழ்வியலிலிருந்து தனித்துப் பார்க்கப்படவில்லை. வேட்டை, வேளாண்மை, உணவு, பயணம், போர், குடும்பம், பாதுகாப்பு போன்ற பல தளங்களில் அவை மனிதர்களோடு தொடர்புடையவையாகப் பதிவாகின்றன. குறிப்பாக காடுகளுக்கு அருகிலுள்ள விளைநிலங்களில் யானைகள் புகுந்து பயிர்களை உண்ணுதல், தினைப்புனங்களில் இரவில் மேய்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் பழந்தமிழரின் வேளாண் வாழ்க்கையோடு விலங்குகளுக்கு

இருந்த நேரடி தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. விலங்குகளின் செயற்பாடுகள் மனித உணர்வுகளுக்கும் உவமைகளுக்கும் ஆதாரமாகின்றன. குரங்கின் தோற்றம் குழந்தைகளோடு ஒப்பிடப்படுவது, யானையின் மருப்பு பிறையோடு ஒப்பிடப்படுவது, மானின் நிற அமைப்பு நுட்பமாகக் குறிப்பிடப்படுவது போன்றவை இதற்குச் சான்றுகள். இவ்வாறு இயற்கையைப் பார்த்து அறிந்த அனுபவம் கவிதைமொழியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

9. சங்கப் பாடல்களில் விலங்குகள் — இலக்கியமும் அறிவியலும்

விலங்குகளைப் பற்றிய சங்கப் பதிவுகளை வெறும் இலக்கிய அலங்காரமாகக் கருதுவது அவற்றின் முழுமையான பொருளைச் சுருக்கிவிடும். விலங்குகளின் உடலமைப்பு, உணவுப் பழக்கம், நடத்தை, எதிரிகளுடனான உறவு, குடும்பப் பராமரிப்பு போன்ற செய்திகள் நேரடி இயற்கை அவதானிப்பின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. அதே நேரத்தில் அவை உவமை, உருவகம், காட்சி, உணர்வு ஆகிய இலக்கியப் பயன்பாடுகளையும் பெற்றுள்ளன.

இதனால் சங்க இலக்கிய விலங்கியல் இரண்டு பரிமாணங்களைக் கொண்டதாகக் கருதலாம். முதலாவது, இயற்கை உலகை அவதானித்து பதிவு செய்த அறிவுப் பரிமாணம். இரண்டாவது, அந்த அறிவை மனித உணர்வுகளோடும் கவிதை அழகியலோடும் இணைத்த கலைப் பரிமாணம். இந்த இரு பரிமாணங்களின் இணைப்பே சங்க இலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்புகளில் ஒன்றாகும்.

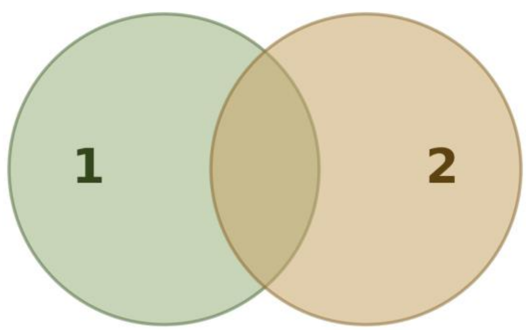

படம் 2: சங்க இலக்கிய விலங்கியலின் இரு பரிமாணங்கள் — (1) இயற்கை அவதானிப்பு அறிவுப் பரிமாணம் (2) கவிதை அழகியல் கலைப் பரிமாணம்

10. கூடுதல் நோக்கு: நாய்–புலி மோதலின் கருப்பொருள்

மேற்கண்ட யானை–புலி மோதலுக்கு இணையாக, புலி இன்னொரு விலங்குடன் மோதும் கருப்பொருளும் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறுவதாகத் தமிழாய்வுத் தளங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. புறநானூறு 52ஆம் பாடலில் நாயும் புலியும் மோதும் "வல்லாடல்" எனும் கருப்பொருள் இடம்பெறுவதாக அறியப்படுகிறது [1]. இக்கருப்பொருள், விலங்குலகின் வலிமைச் சான்று மற்றும் வீரம் ஆகியவற்றை மனித சமூகத்தின் வீரப் புகழுரைகளுடன் இணைக்கும் சங்கப் புலவர்களின் மரபுக்கு மேலும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. இத்தகைய இணைப்புகள், விலங்குகளின் இயல்பான நடத்தைகளை மனித மதிப்பீடுகளுடன் தொடர்புபடுத்தும் சங்க இலக்கியப் பொதுமரபை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இப்பாடலின் விரிவான உரை ஆய்வு, தனி ஆய்வுக் கட்டுரையாக மேற்கொள்ளப்படுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது இக்கட்டுரையின் பரிந்துரையாகும்.

11. ஒப்பீட்டு அட்டவணை

மேற்காணும் ஆய்வில் விவாதிக்கப்பட்ட விலங்குகள், அவை இடம்பெறும் சங்க நூல்கள், அவற்றின் சிறப்பியல்புகள், இலக்கிய உவமைகள் ஆகியவை பின்வரும் அட்டவணையில் தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன:

வ.எண்	விலங்கு	சங்க நூல் / பாடல் எண்	சிறப்பியல்பு	இலக்கிய உவமை / உருவகம்
1	யானை	புறநானூறு 359; அகநானூறு 115	வெண்மையான, வளைந்த மருப்பு	பிறைநிலவு
2	இரலைமான்	அகநானூறு 91	முதுகுப்புறம் கருமை, வயிற்றுப்புறம் வெண்மை	இருங்கேழ் (அழகிய கருமை)
3	காட்டுப் பன்றி	மதுரைக்காஞ்சி 294–295; புறநானூறு 152	கீழ்நோக்கிக் கவிந்த, ஒரு பக்கம் அகன்ற தலை	உரல்

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.11

வ.எண்	விலங்கு	சங்க நூல் / பாடல் எண்	சிறப்பியல்பு	இலக்கிய உவமை / உருவகம்
4	குரங்கு	சிறுபாணாற்றுப்படை 56	தலைமயிர் அமைப்பு, குட்டிகளின் தோற்றம்	மனிதக் குழந்தை
5	யானை (தாய்மைப் பண்பு)	அகநானூறு 85	குட்டியீன்ற பிடிக்கு உணவு தரும் பராமரிப்பு	குடும்பப் பாசம் (உருவகம்)
6	யானை–புலி	அகநானூறு 72	வேட்டை–மோதல், குருதி படிந்த மருப்பு	செங்காந்தள் / வாழைப்பூ
7	யானையின் மருப்பு	நற்றிணை 19	வெண்மை, வளைவு, நிறம்	தாழை அரும்பு

படம் 3: கட்டுரையில் விவாதிக்கப்பட்ட ஏழு விலங்கு/உவமை நிகழ்வுகளின் தொகுப்புச் சித்திரம் (எண்கள் அட்டவணையின் வரிசை எண்களைக் குறிக்கும்)

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் விலங்குப் பதிவுகள் பழந்தமிழரின் இயற்கை நோக்கையும் வாழ்க்கை அனுபவத்தையும் ஒருங்கிணைத்துக் காட்டுகின்றன. இரலைமானின் நிற அமைப்பு, காட்டுப் பன்றியின் உடலியல் தன்மை, குரங்கின் தோற்றம், யானையின் உணவுப் பழக்கம்,

யானை–புலி மோதல், யானையின் மருப்பு போன்ற செய்திகள் விலங்குகளைப் பற்றிய நுணுக்கமான அவதானிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மேலும், இச்செய்திகள் தனித்தனி இயற்கைப் பதிவுகளாக மட்டும் இல்லாமல், மனித வாழ்வின் உணர்வுகளோடும் பண்பாட்டுக் கூறுகளோடும் இணைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அகநானூறு 85-இல் ஆண் யானை குட்டியீன்ற பெண் யானைக்கு உணவு வழங்கும் காட்சி குடும்பப் பராமரிப்பை உணர்த்துகிறது; சிறுபாணாற்றுப்படை 56-இல் குரங்குக் குட்டிகள் சிறுவர்களோடு ஒப்பிடப்படுகின்றன; புறநானூறு 359 மற்றும் அகநானூறு 115 ஆகியவற்றில் யானையின் மருப்பு பிறையோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் இயற்கை அவதானிப்பும் கவிதை நயமும் ஒன்றிணைந்திருப்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

எனவே, சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள் என்பது ஒரு துணைத்தலைப்பு மட்டுமல்ல. அது பழந்தமிழரின் இயற்கையோடு கொண்டிருந்த உறவு, வாழ்வியல் அறிவு, மொழிச் செல்வம், உவமைத் திறன், உயிரினங்களைப் பற்றிய நுண்ணறிவு ஆகியவற்றை அறிய உதவும் முக்கியமான ஆய்வுத் தளமாகும்.

இக்கட்டுரையில் விவாதிக்கப்பட்ட செய்திகள், சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் விலங்கு பதிவுகளின் ஒரு பகுதியே ஆகும். நாய், கழுதை, பூனை, கரடி, குதிரை, எருமை போன்ற பிற விலங்குகள் தொடர்பான செய்திகளையும் இணைத்து மேலும் விரிவான ஒப்பீட்டு ஆய்வு மேற்கொள்வது, சங்க கால விலங்கியல் அறிவை முழுமையாக வெளிக்கொணரும் எதிர்கால ஆய்வுத் திசையாக அமையும். இத்தகைய ஆய்வுகள் பழந்தமிழரின் சூழலியல் அறிவைப் பதிவு செய்யும் பண்பாட்டு வரலாற்று ஆவணமாகவும், இன்றைய சூழலியல் இலக்கிய விமர்சனத்திற்கான (Ecocriticism) தமிழ்ச் சான்றுகளாகவும் பயன்படும்.

துணைநூற்பட்டியல் (Works Cited — MLA Style)

[1] "புறநானூறு தொடர்ச்சி – பாடல் 52." தமிழ்த்தேசியம், https://tamizhthesiyam.quora.com. அணுகிய நாள்: 1 செப். 2026.

[2] புறநானூறு. செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (CICT), சென்னை.

[3] அகநானூறு. செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (CICT), சென்னை.

[4] நற்றிணை. செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (CICT), சென்னை.

[5] சிறுபாணாற்றுப்படை (பத்துப்பாட்டு). செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (CICT),

சென்னை.

[6] மதுரைக்காஞ்சி (பத்துப்பாட்டு). செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (CICT), சென்னை.

[7] தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியம் — மரபியல். செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (CICT), சென்னை.

[8] "சங்க இலக்கியம்." விக்கிப்பீடியா, https://ta.wikipedia.org/wiki/சங்க_இலக்கியம். அணுகிய நாள்: 1 செப். 2026.

[9] "சூழலியல் அறிவை பறைசாற்றும் சங்க இலக்கியங்கள்." பூவுலகின் நண்பர்கள், https://poovulagu.org/topics/knowledge-on-environment-in-tamil-sangam-literature/. அணுகிய நாள்: 1 செப். 2026.

[10] "சங்க இலக்கியங்கள்." தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் (Tamil Virtual Academy), https://www.tamilvu.org. அணுகிய நாள்: 1 செப். 2026.

[11] "இயற்கைச் சூழலியல் சிந்தனைகள்." Aran International e-Journal of Tamil Research, https://www.aranejournal.com/article/5851. அணுகிய நாள்: 1 செப். 2026.

நலன் முரண்பாடு அறிக்கை (Conflict of Interest Statement)

இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர், இவ்வாய்வுத் தொடர்பாக எவ்வித நிதி ரீதியான, தொழில்முறை ரீதியான அல்லது தனிப்பட்ட நலன் முரண்பாடும் இல்லை என உறுதி கூறுகிறார். இக்கட்டுரை முழுமையாகக் கல்வி நோக்கிலும் இலக்கிய ஆய்வு நோக்கிலும் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு எவ்வித வெளி நிறுவனத்தின் நிதியுதவியும் பெறப்படவில்லை.

*I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work

Tamilmanam